

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **N. B. K.**, zastoupeného JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Žitná 45, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2003, č. j. OAM-3631/VL-19-C10-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 11. 2005, č. j. 14 Az 16/2005–20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26. 3. 2003, č. j. OAM-3631/VL-19-C10-2002, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 12. 11. 2003, č. j. 14 Az 78/2003-25.

Následně Nejvyšší správní soud tento rozsudek k žalobcově kasační stížnosti zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Azs 90/2004-45).

Krajský soud po odstranění vytýkaných vad řízení žalobu opět zamítl rozsudkem ze dne 14. 11. 2005, č. j. 14 Az 16/2005–20.

Tento rozsudek žalobce napadl kasační stížností. Uvedl, že krajský soud v novém rozhodnutí pouze odkazuje na odůvodnění správního rozhodnutí. Z rozsudku tedy není patrné, jaké důkazy vzal soud za relevantní. Navíc, od původního rozhodnutí uběhly více než dva roky, které znamenaly posun ve vývoji situace jak v zemi původu žalobce, tak u žalobce samotného. Soud se však osobou žalobce zabýval pouze okrajově. Tím došlo k porušení zásady rovnosti stran při soudním řízení (čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Poukazuje-li stěžovatel na nepřihlédnutí k vývoji situace v jeho zemi původu, připomíná Nejvyšší správní soud, že otázkou, k jakému okamžiku je nutno posuzovat důvody pro udělení azylu či pro vztažení překážky vycestování, se již dostatečně zabýval ve svém rozsudku ze dne 3. 3. 2004, č. j. 2 Azs 12/2004-40, publ. pod č. 260/2004 Sb. NSS, rozsudku ze dne 9. 4. 2004, č. j. 7 Azs 64/2003-39, www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 25. 5. 2005, č. j. 3 Azs 272/2004-67, www.nssoud.cz. Nutno dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu